

חדשה, משקלים חדשים שנתרמו לקראת שנה זו.

ועשו כן כדי שהקטורת תהיה קדושה בקדושת תרומה החדשה⁽⁵¹⁶⁾, כמבואר.

המקשן הבין כי האומנין המוזכרין במשנה זו, הם אומנין בוני ומתקני הבית⁽⁵¹⁷⁾. על כן, מקשה: **ואמאי**, למה הוצרכו לדרך זו?

בשלמא אם אין בונין בחול, אי אפשר לחלל את הקטורת בשכר האומנין, כמבואר ש"אין מחללין הקדש על המלאכה"⁽⁵¹⁸⁾. אבל, אם כדברי שמואל, שבונין בחול, קשה: **ליחליה אבנין**, הלא אפשר לחלל את מותר הקטורת על הבנין, כשהוא עדיין חול, וקדושת הקטורת תחול על הבנין, ויחזרו ויחללו את הקטורת מתרומה חדשה⁽⁵¹⁹⁾?

מכירה אמיתית, וחזרין וקונין אותה קנייה גמורה, הוי צניע טפי¹.

עוד תירצו התוס': אם לא היו עושין כן, יבואו להתרשל ויקנוהו תיכף מתרומה חדשה לפני שיורידו ממנה הקדושה על ידי חילול במעות שכר האומנין, שהם עתה חולין בידי האומנין. ואי אפשר לקנות קטורת קדושה מתרומה חדשה. לכן תיקנו באופן זה, שבכך בודאי יחללו לפני שיקנו אותה מתרומה חדשה.

הצאן קדשים הבין בהבנה אחרת את קושית ותירוצן התוס'. עיין שם.

517. וכן כתב רש"י במסכת כריתות. ואילו במסכת שבועות כתב, לאומני מפטמי הקטורת [בית אבטינס]. ומסוגיתנו משמע שמדובר באומני הבנין. ועיין בקרן אורה, המבאר את הכרח הגמרא לפרש על אומני הבנין.

518. וכן אי אפשר לחלל הקטורת על בנין שנבנה בקודש, מפני ש"אין מחללין קודש בקודש". פירוש א.

519. כלומר, המקשן סובר שכל הדין שחידש שמואל: בונין בחול, איננו נכון, ואי אפשר לעשות כן, לפיכך רצה להוכיח ממשנה זו, שחכמים לא הסכימו לכך. ויתכן שסבר שיש

516. ולסיכום: יש כאן לקטורת שתי החלפות, הקטורת למעות, והמעות לקטורת. והחלפה זו מובנת מאליה, כי מקודם הורידו ממנה קדושת השנה שעברה, ואחר כך הכניסו אותה לקדושת שנה החדשה. ואילו לגבי המעות יש כאן שלש החלפות, מהלשכה בזיכוי או בהפרשה לאומנין, מאומנין ללשכה ומלשכה לאומנין.

והקשו התוס': למה הוצרכו לכך, הלא יכלו לעשות בדרך פשוטה. לחלל את הקטורת על מעות האומנין, ולחזור ולקדשה מדמי תרומה החדשה? [על פי השיטה מקובצת והרש"ש].

[להבהרת הדברים: זו איננה קושית התוס' במסכת שבועות מובאת בהערה 513. שם הקשו התוס' על עיקר ההלכה, למה לא יחללו את הקטורת על שכר מלאכה, ויתנו את הקטורת עצמה לאומנין, ובנתינה זו תתחלל. ועל כך תירצו מה שתירצו, עיין שם.]

ואילו כאן מקשים תוס', אחרי הבירור ש"אין הקדש מתחלל על המלאכה", והוצרכו לחלל את הקטורת על מעות, למה נתנו להאומנין אחרי שנתחללה, הלא יכלו תיכף לקנותה מתרומה חדשה].

תירצו התוס': כשנותנים אותה וחזרין וקונים אותה דרך מקח וממכר, עדיף, כי הוא צנוע יותר. [וכנראה כוונתם: כשסתם מחללים אותה, אינו נראה אלא כהערמה בעלמא, החלפת הקדש בהקדש, מה שאין כן כשמוכרין אותה לאומנין,